

[Ministeren for Grønland.]

hørende befolkning i Grønland. Dette forklarer, at der må være en forskel i aflønningen af udsendte og ikke-udsendte, og det har da heller ikke, som hævdet af det ærede medlem, været lønningskommissionens tanke at stille imod samme lønniveau for udsendte og ikke-udsendte. Bortset fra den særlige godtgørelse, der i dag ydes de udsendte, bl. a. i form af fribolig, brændselstillæg og fritagelse for de direkte skatter, får de udsendte samme løn, som er fastsat i de overenskomster og lønningslove, som er gældende hernede. Lønningerne til de udsendte er altså, bortset fra udsendelsesgodtgørelsen, bestemt af de samme faktorer, som er lønbestemmende hernede.

For de lønmodtagere, der ansættes i Grønland, har hovedsynspunktet hidtil været det, at lønniveauet principielt skal bestemmes af den grønlandske produktions indtjening bl. a. ved eksport, samt at lønmodtagerens indkomst skal stå i et rimeligt forhold til den indtjening, som de grønlandske fiskere, fangere og andre erhvervsdrivende opnår. Efter dette synspunkt er det kun en stigning i produktiviteten i Grønland, der kan motivere lønforhøjelser. At en sådan stigning i indtjeningen kommer den grønlandske befolkning til gode, er sikret på den måde, at overskud, der måtte fremkomme i den grønlandske produktionsvirksomhed, går ind i den grønlandske konjunkturudligningsfond til senere fordeling i dårlige tider.

Vi er altså i den situation, at de udsendes lønninger bestemmes af de økonomiske forhold her i landet, men at lønniveauet for den grønlandske befolkning principielt er baseret på de økonomiske forhold i Grønland. Imidlertid er vi klar over, at Grønlands geografiske beliggenhed og den grønlandske naturs karrighed m. v. giver det grønlandske erhvervsliv økonomiske vilkår, der er betydelig ringere end vilkårene for erhvervslivet her, hvorfor betingelserne for gennemførelse af ligeløn i de to landsdele ikke er til stede. Det kan således ikke und-

gås, at der fremkommer en række særlige omkostninger ved produktion m. v. i Grønland, til trods for at staten gennem betydelige tilskud søger at holde omkostningsniveauet nede. Det kan derfor ikke stærkt nok fremhæves, at det grønlandske lønproblem til syvende og sidst bunder i disse forskelligheder i de naturlige forudsætninger for udbyttegivende virksomhed. Det er muligt, at disse forskelligheder ved fælles hjælp kan formindskes gennem de investeringer, der foretages i Grønland i disse år, men det bliver jo ikke opnået fra den ene dag til den anden.

Som omtalt af det ærede medlem blev der i overensstemmelse med lønningskommissionens 4. betænkning på normeringsloven for 1959-60 oprettet knap 70 tjenestemandstillinger, som kunne besættes med bestillingsmænd i den højeste lønningsklasse. Lønningerne for disse særlig kvalificerede ikke-udsendte tjenestemænd skal i overensstemmelse med lønningskommissionens forslag fastsættes med udgangspunkt i lønningerne for tjenestemænd med tilsvarende arbejde her i landet. Men under hensyntagen til, at leveomkostningerne bl. a. på grund af den grønlandske befolknings fritagelse for direkte skatter er lavere end hernede, er det nødvendigt at foretage en lønreduktion; i modsat fald ville de ikke-udsendte tjenestemænd få en højere realløn end kollegerne hernede for samme arbejde.

For at få klarhed over forskellighederne i leveomkostningerne i de to områder af Danmark har vi anmodet sagkundskaben på dette område om at foretage de fornødne beregninger på grundlag af de forbrugsundersøgelser, der er foretaget her i landet og i Grønland; men her stødte vi på en vanskelighed, for sagkundskaben kunne af de grunde, som det ærede medlem har fremhævet, ikke foretage de nødvendige beregninger. Man savnede derfor ved lønfastsættelsen mulighed for at tage hensyn til eventuelle forskelle i priser og andre forskelligheder i leveomkostningerne, bortset fra skattebyrden. Til det ærede medlems